

РЕШЕНИЕ

№ 2400

гр. София, 03.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ц.Митакева и при участието на прокурора Я.Димитров, като разгледа дело номер **11547** по описа за **2011** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от пълномощник на директора на ТД на НАП - С., против Решение от 07.09.2011 г., постановено по НАХД № 6191/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115^{-ти} състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 12-00108 от 23.03.2010 г., издадено от директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (в редакцията до 31.12.2009 г.), за извършено нарушение на чл. 19, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства.

Касаторът е представляван от юрисконсулт, който поддържа жалбата. Наличието на касационни основания е обосновано с твърдения за неправилност на преценката на въззивния съд за маловажност на случая. Ответникът, представляван от упълномощен адвокат оспорва касационната жалба и представя писмено становище.

Прокурорът при Софийската градска прокуратура счита жалбата за основателна и предлага да бъде отменено решението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за

установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението и след извършване на дължимата служебна проверка приема същото за валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон.

От фактическа страна е установено и не се спори, че търговецът, като е променил на 20.11.2009 г. наименованието и адреса на обекта, на който се е намирало регистрирано фискално устройство, не е изпълнил задължението си, в срок до 01.12.2009 г. (7 календарни дни) да представи в ТД на НАП – С., офис „И.” уведомление за тази промяна. Уведомлението е било представено за заверка, вместо на 01.12.2009 г., на 16.12.2009 г., т.е. със закъснение от 15 календарни дни.

За да отмени наказателното постановление съставът на Софийски районен съд е приел, че от страна на дружеството е осъществен от обективна страна съставът на административното нарушение по чл. 185, ал. 1 ЗДДС, в действащата към 2009 г. редакция на разпоредбата, но случаят е маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му.

Критерият за маловажност винаги е обвързан с преценката за обществена опасност и въззивният съд е изложил мотиви в тази насока. Касационната инстанция споделя извода, че се касае за маловажен случай на административно нарушение. Освен това намира за нужно да отбележи и следното.

Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. определя (чл. 1) условията, реда и начина за одобряване на типа, за отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация, отчитане и сервизно обслужване, експертизите и контролът на фискалните устройства, техническите и функционалните изисквания към тях, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки. Дружеството е санкционирано въз основа на установения в чл. 185, ал. 1 ЗДДС (в редакцията – ДВ, брой 106/2006 г.) състав на административно нарушение. Неправилно наказващият орган е записал в НП, че е нарушен съставът на чл. 19, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., тъй като нормата не съдържа състав на административно нарушение, а въвежда задължение за лицата по ал. 3, при промяна в адреса на търговския обект да уведомяват писмено, в 7-дневен срок от датата на настъпване на промяната компетентната ТД на НАП, като посочват данните на ФУ, адреса на търговския обект, в който ще го използва и датата на промяната, както и да отразяват на първа страница на книгата за дневните финансови отчети и в заглавната част на касовата бележка адреса на търговския обект в деня на настъпване на промяната. Съставът на нарушението, регламентирано в чл. 185, ал. 1 ЗДДС (в относимата редакция) е бил със следното съдържание: „Лице, което не издаде фискална касова бележка (фискален бон) или наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане в/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 200 до 10 000 лв.”. Настоящият състав на касационния съд счита, че неизпълнението на задължението по чл. 19, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. не осъществява състава на административното нарушение по чл. 185, ал. 1 ЗДДС, защото неуведомяването в

7-дневен срок, при промяна в адреса на търговския обект не покрива от обективна страна признаците на санкционната норма, досежно изрази: „наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане в/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства”. Предвид дефиницията на чл. 1 от Наредбата (предложение осмо), може да бъде прието, че задължението по чл. 19, ал. 2 има отношение към контрола на фискалните устройства. Административнонаказателната разпоредба на чл. 185, ал. 1 ЗДДС (в относимата редакция) обаче, не въвежда като състав на нарушение несвоевременното уведомяване в 7-дневен срок, въведено като задължение с текста от наредбата, тъй като липсва изразът „ контрола на фискалните устройства”. Деянията, които съставляват административни нарушения се определят със съответния закон (чл. 2, ал. 1, чл. 6 ЗАНН). Недопустимо е, по аналогия да бъдат въведени по преценка на овластения административнонаказващ орган други състави на нарушения, невключени изрично в конкретна санкционна норма.

Отговорността на търговеца е ангажирана в нарушение на материалния закон и това е допълнително основание за отмяна на издаденото от директора на ТД на НАП - С. Наказателно постановление № 12-00108 от 23.03.2010 г. Въззивното решение със същия резултат следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, VI^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.09.2011 г., постановено по НАХД № 6191/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115^{-ти} състав.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.